СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVII. Ч. 159. Джерзи Сіті Н, Дж., середа, 10. липня, 1929. VOL. XXXVII. No. 159. Jersey City, N. J., Wednesday, July 10, 1929. THREE CENTS.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛІТАК ПОЛЕТІВ З АМЕРИКИ ДО РИМУ

ЗА 15 ГОДИН ЙОГО НІХТО НЕ БАЧИВ.

ОЛД ОРЧАРД, Мейн, 9. липня. — Два американські летуни, Роджер К. Вилиемс та капітан Люис А. Єнсі, вилетіли нині на літаку „Петфайндер"-і в безперервну подорож до Риму.

Від часу вилету їх минуло вже 15 годин і 20 мінут, а мимо сього їх літака ніхто не бачив. Хоча сьому дуже дивуватися не можна з огляду на незвичайно густу мраку, що залягла побережа стейту Мейн та припираюче до нього море, мимо сього богато людей побоюється вже за долю летунів. Коли їм удалося перебрати через сю мраку, то вони вже перебули найгіршу частину своєї подорожі, бо найтяжче летіти зі самого початку, коли літак обладований масою ґазоліни, потрібної на довгу подорож.

Летуни плянують летіти якийсь час просто на схід, відтак звернути дещо на полудневий схід, а потім знова на схід на ширину північного побережа Еспанії. Малиби вони летіти понад місто Ля Коруна в Еспанії, відтак понад місто Марсей у Франції та скерувати на Рим. Думають вони летіти висотою 6,000 стіп понад уровень моря.

ЗЕМЛЕТРУС НА ЗАХІДНОМУ ПОБЕРЕЖУ АМЕРИКИ

ДОМИ УШКОДЖЕНІ В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ, НАВІТЬ Є ЛЮДЕ РАНЕНІ.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, Каліфорнія, 9. липня. — Коло години 8. мінут 46 ранком навістив околицю сього міста досить сильний землетрус. Найбільше відчула його квейкерська кольонія на одному передмістю. У Санта Фе Спрингз з причини землетрусу були покалічені чотири особи. Шкоди в домах обчисляють тимчасом на 100,000 долярів.

Учені кажуть, що землетрус викликало усуненнє верстви землі в глибині горбів Пуенте.

ЛІКАРІ ПРОТИ ПРОГИБІЦІЇ.

ЛІКАР НАЗИВАЄ ПРОГИБІЦІЮ ТИРАНІЄЮ.

ПОРТЛЕНД, Ореґон, 9. липня. — На річній конвенції Американського Медичного Товариства, що відбувалася тут нині, виступив д-р Вилієм Тейер, голова Товариства, з острою промовою проти прогибіції, називаючи її прикладом тиранії. Збори гучно оплескували бесідника.

БОЯТЬСЯ ЕПІДЕМІЇ ЗІ СХОДУ.

ОБМЕЖУЮТЬ ПРИЇЗД КОРАБЛІВ З КИТАЮ.

ВАШИНҐТОН, 9. липня. — Федеральний уряд загострив засоби осторожности проти поширеної на Сході пошести менінґітіса. Приїзд осіб з Китаю й Филипин незвичайно утруднений. Приказ, виданий на необмежений час, зробить приїзд зі Сходу до Америки майже зовсім неможливим.

КЛОПОТИ АМЕРИКИ З ІТАЛІЄЮ.

АМЕРИКА ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ ІТАЛІЙСЬКОГО ЗАКОНА.

ВАШИНҐТОН, 9 липня. — Департамент стейту заповідає, що він незадовго підійме перед італійським урядом справу так званого подвійного горожанства.

Італійський уряд саме не признавав американського горожанства, наданого італійським уроженцям. Наслідком сього він часто покликав до військової служби американських горожан, уроджених в Італії, та домагався виплати спадку по таких горожанах, що померли без спадкоємців.

НОВІ ГРОШІ ВХОДЯТЬ У ЖИТТЯ.

НОВІ БАНКНОТИ БУДУТЬ МЕНШІ ВІД ДОТЕПЕРІШНИХ.

ВАШИНҐТОН, 9. липня. — Завтра входять у життя нові гроші, видані департаментом скарбу. Уряд уже надрукував сих грошей на 3 міліярди 600 міліонів долярів; їх видача почнеться завтра й потреває певно довший час.

Нові гроші се банкноти від 1 до 20 долярів. Нові банкноти є дещо менші від старих. Будуть вони мати шість і пять шіснацятих цаля довжини та два й одинацять шіснацятих цаля ширини. В сей спосіб уряд заощадить на кождому банкноті майже одну третину паперу, що на рік покажеться таки гарною ощадністю. Хоча банкноти менші, зате папір буде сильніший. Відзначаються вони теж тим, що кромі нумеру, подаючого число долярів, які представляє даний банкнот, буде ще написано на ньому словами, скільки він вартує, отже: один, два, пять, десять або двацять. Всі банкноти будуть зелені; старі золоті цертифікати зі жовтою стороною скасовані.

Старі паперові гроші ще мають далі обігову силу, поки їх усіх не виміняється на нові.

ПРОГИБІЦІЙНА ПРИЧИНА ДЛЯ НЕДОДЕРЖАННЯ ОБІЦЯНКИ ЖЕНИТИСЯ.

ЛЕНСИНҐ, Мишиґен, 9. липня. — Перед вищим стейтовим судом розбирано нині позов Рози Акеми проти її кавалера Осипа Андруски, пізваного за недодержанне обіцянки женитися.

Пізваний о зломанє обіцянки не перечив, що він таку обіцянку зложив, але боронився тим, що панночка-позовничка варить домашне пиво та горівку. Суддя станув на становищі, що се становить поломаннє американських законів та що через те пізваний був управнений зломити свою обіцянку женячки, дану дівчині. „Позовник бувби дураком", говорив суддя, „якби женився з позовничкою. Як голова родини він відповідавби за сього рода домашнє варение та міґби попасти в тюрму".

ЗНОВА ЗВІЛЬНЕНО ПРОГИБІЦІЙНОГО АҐЕНТА-ВБИЙНИКА.

КЕМДЕН, Аркензо, 9. липня. — Лава коронера (судового лікаря) признала, що міський маршал Марш не має ставати перед судом за вбийство Волтера Петерсона, котрого він убив підчас прогибіційної ревізії.

45 ОСІБ ЗАТРУЇЛИСЯ ПІДЧАС ПІКНІКУ.

Підчас пікніку на одній італійській фармі в околиці Бостону, Масс., захоріло від затроєння жолудка 45 осіб. Частину з них, головно малих дітей, треба було сейчас відставити до шпиталів. Се декотрим не помогло, бо двоє з них померло сейчас про приїзді до шпиталів. Богато з хорих лишилося на фармі, не маючи сили вернути домів. Поліція почала сейчас слідство над причиною затроєння. Догадуються, що люде затруїлися мороженим („айскрімом").

НА СЕЛІ НЕДОБРЕ.

Перед судом присяжних у Золочеві ведеться процес проти 21-літнього парубка Кирила Вигінного з Поникова, який убив служницю свого діда, Михайлину Лабинську, сокирою в ночі, ограбивши її з кількасот золотих. Вигінний після ріжних крутійств почав спокійно описувати свій злочин.

МЕКСИКАНСЬКИЙ СПОРТ.

Кажуть фільософи, що все вже було. Але революційний Мексик з цим не згоджується. Там підготовляють великі перегони... свиней. Їх зачиняють у клітки і виголоджують, а перед перегонами виваблюють запашною стравою, до якої вони біжать навипередки. Населення, зацікавлене такою спортовою новиною, побивається об заклад на великі суми.

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ У ПОЗНАНІ.

Дня 8. червня в Познані після академічного віча маніфестанти пішли на Старий Ринок і побили шиби в жидівських крамницях. Арештували 37 маніфестантів. Віче ухвалило м. ин. резолюцію, яка домагається рішучо, „щоби воєвода Ґолуховський перепросив академічну молодь за скандальні вибрики ґродського старости Кльоца".

ВІДГОМІН ЛЬВІВСЬКИХ ПОДІЙ У ВАРШАВІ, КРАКОВІ Й ЛЮБЛИНІ.

Заповіджене на 8 червня академічне віче у Варшаві (на яке університетська влада була позволила) заборонено після спільної конференції університетських чинників із урядовими. Всетаки віче відбулося на університетськім подвірю при участи 2,000 академиків. На вічу зявився гурт дем. молоді та роздавав відозви проти страйку. Всетаки на вічу ухвалили між иншим резолюції, щоби покарати учениці жидівської ґімназії, замкнути цю ґімназію, домагаються димісії львівського ґродського старости Кльоца, випущення на волю арештованих студентів, нумерус клявзус. Ухвалили теж резолюції проти преси, яка осудила ексцеси.

Академічне віче в Кракові при участи около 3,000 академиків ухвалило резолюції, в яких м. ин. заявляють, що солідаризуються з львівською молодю, та що піддержать її так, як вона цього зажадає. Домагається теж димісії ґродського старости Кльоца.

Академічна молодь університету в Люблині ухвалила проголосити страйк для піддержання львівських студентів.

КОЛЕКЦІОНЕРКА.

В однім анґлійськім місточку померла пані Еджґертон, яку всі вважали бідною. У хаті справді найшли при ній небогато гроша. Зате із її заповіту довідались зачудовані, що вона має аж 11 домів. У цих домах ніхто не мешкав. Коли почали їх оглядати, побачили, що всі вони набиті від воріт аж під дах ріжними меблями: було там 1000 ліжок, 30 фортепянів і 40 церковних органів.

ЗА ШІСТЬ ГОДИН З ЕВРОПИ ДО АМЕРИКИ.

Інжиніри літакової фабрики Дорнієр у Берліні (Німеччина) зробили плян будови нового типу літака, що може летіти на височині 40,000 стіп. Вони сподіваються, що цей літак зможе перелетіти з Европи до Америки за яких 6 годин. Всі теоретичні розрахунки піддержує найбільший у світі математик Айнштайн.

ДОЛЯРИ Й БАНДИТИ.

Селянин Й. Савчик з Ніжніва поїхав з жінкою до Станиславова. Жінка пішла щось купувати на місто і досі не вернулась. Вона мала при собі 800 долярів. Є підозріння, що впала жертвою бандитського нападу. — У Вербіжі Нижнім (Коломия) продерлися в ночі до хати Олексія Чорнюка через дах два бандити в масках і під загрозою револьвера та ножа забрали в нього 40 долярів, ще й золоті.

НА ГОЛОВУ БЕЗБОЖНИКІВ.

В місточку Любовин зорґанізували большевики гурток „безбожників" і оноді в суботу гурток той мав давати антирелігійну виставу, в якій Христа мав грати знаний безбожник, Михайло Юхневич. Та коли викінчували приготування до цеї вистави — нагло ні з того ні з цього завалилася в салі стеля, а кусок цеглн вдарив Юхневича, розбив йому голову і він втратив притомність. Вистава отже не відбулась, а цей факт поділав так на безбожників, що вони виступили усі з гуртка. Большевики, описуючи ту пригоду, подають, що стелю навмисне завалили контрреволюціонери.

ЩОБИ МАТИ 8 МОРҐІВ...

В Медведівцях, пов. Бучач, оженився недавно господар Стах Кошевич із вдовою, яка мала дочку-відданицю і на неї тимсамим припадав увесь маєток матері, щось 8 морґів землі. Кошевич хотів тих 8 морґів загарбати для себе, придумав цілий гидкий плян і оноді, як жінка вийшла на поле, побив свою прибрану дочку так, що поломав їй ребра і вона на другий день вмерла. В селі оголосив Кошевич, що дівчина вмерла своєю смертю і хто знає, як булоб далі — якби не сусіди. Вони, відвідуючи мерця на катафальку, завважили синці на шиї і руках померщої, завідомили про це поліцію, а та похорон здержала. Приїхала комісія судова, оглянула трупа і гидкий злочин вийшов на світло денне: вітчим хотів поля і тому доньку замордував. А після цього Кошевича замкнули до тюрми і там дожидатиме він того, на що заслужив.

НАВОРОЖИЛА.

Старий Мастик з Ходорова мав дочку, яка кохала вірно бідного Степана Музику, хоч була така богата, що і найбогатіший парубок не бувби їй зробив стиду. Не на руку це було батькови, але хоч як він відводив дівчину від того кохання — то це ніщо не помагало, бо — як то кажуть — на милування нема силування. Пішов отже до ворожки Василихи, аби вона щось порадила. Василиха подумала, взяла гроші і таке порадила: „Купите три по три свічки, посвятите в церкві і як буде повня, а дівчина буде спати, засвітите так, щоб три було над ліжком, три на ліжку, а три під ліжком. Самі з хати вийдете і аж тоді вернете, як дівчина почне кричати. Бо та любов — то всьо нечиста сила". Послухав старий, дочекався повні і зробив усе, як Василиха казала. Засвітив свічки, вийшов і вже був певний, що все добре скінчиться, коли ось вийшло з чарів що инше: Від свічок запалилося ліжко і хата була би згоріла, якби не добрі люде. А дівчина як кохала Степана — так кохає.

ЗГИНУВ ФРАНЦУСЬКИЙ ЛЕТУН.

Капітан Люіс Кондорс, який думав перелетіти з Европи до Америки на літаку такого типу як „Жовта Птиця", який уже перелетів з Америки до Европи, загинув в Еспанії. Кондоре хотів летіти з Франції, але французьке правительство заборонило йому. Тоді він хотів розпочати лет з Еспанії, але й еспанське правительство заборонило ізза невідповідности літака. Вертаючися з Еспанії до Франції, літак Кондоре впав і розбився в тріски, ховаючи під собою летуна. Два еспанські летуни, що летіли з Кондоре, тяжко поранені.

САРАНЧА.

В африканських країнах Альжирії та Оранії появилися хмари саранчі. Більш як 100 тисяч морґів збіжа знищила та язва зовсім. Французьке правительство розпочало з нею боротьбу при помочі мінометів, квасів та трійла і вислало до згаданих кольоній 800 гарматок, 1,800 величезних апаратів розсівачів та 370 ваґонів трійла. Кошти тої боротьби виносять нині вже 12 міліонів франків — і хто зна, чи не буде ще мало.

БОРОТЬБА ЗІ ЗЛОДЮГОЮ.

Оноді в ночі в поїзді Львів-Варшава якийсь чоловік вкрав еміґрантови Куличови портфель, у якому було 500 долярів. Кулич завважив крадіж і пустився доганяти злодія. Допав його біля дверей і намагався свою власність відобрати. Підчас боротьби двері ваґону нагло відчинилися і оба випали в ніч. Инші подорожні задержали поїзд і прийшли з помічю Куличови, але було вже за пізно, бо злодій скористав з пітьми та втік до недалекого ліса, забираючи гроші з собою.

НАЙДЕНО ГАБСБУРСЬКІ КЛЕЙНОДИ.

Французькі часописи доносять, що в Казаблянка впала поліція на слід злодіїв, які ще в 1921 р. вкрали з скарбця клейноди бувшого цісаря Кароля. Французький інспектор поліції, який вислідив злодіїв, отримає нагороду 250,000 фр.

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ОДНОГО МУЖА.

Чули ми вже нераз, що американські та анґлійські товариства обезпечень приймають вкладки та премії на найбільше ріжноманітні випадки: від спеки, поганої погоди, невдачі в інтересах, а навіть болю зубів. Спеціялісти-математики, що працюють у тих модерних підприємствах, обчислюють кожному клієнтові, яку суму має він оплачувати на своє обезпечення. Тепер вичитуємо про один випадок, який безумовно є рекордовий в історії всіх товариств обезпечень. Минулого року один Анґлієць, Джан Пір, суддя в Лондоні, обезпечив себе в анґлійськім „Льойді" від такого нещасливого випадку: „на випадок, якби моя жінка вродила троята"... Йому казали заплатити як першу премію такого обезпечення величезну суму: 2,000 фунтів. Чому? Тому, що цей випадок раз йому — чи точніше кажучи: його жінці — вже трапився, отже міг знову повторитися. Пір хотів забезпечити себе перед такою родинною руїною і заплатив премію. Минуло 10 місяців і його жінка вродила знову троята. Пір, як передбачливий батько, пішов до товариства обезпечень заінкасувати велику суму. Може вона бодай його потішить.

ПРОМИСЛОВЦІ З НАДРЕНІЇ ПРОТИ РЕПАРАЦІЙНОГО ПЛЯНУ ЙОНҐА

КАЖУТЬ, ЩО НІМЕЧЧИНА НЕ ВСТАНІ ВИКОНАТИ ЗОБОВЯЗАНЬ, ЯКІ НАКЛАДАЄ НА НЕЇ ПЛЯН ЙОНҐА.

ДЮСЕЛЬДОРФ (Німеччина), 9. липня. — На зборах товариства охорони економічних інтересів Надренії визначні німецькі промисловці та економісти виступали проти репараційного пляну Йонґа. Вона тієї гадки, що Німеччина не зможе виконати всіх зобовязань, які той плян на неї наложить, бо він перевищує німецькі економічні можливости.

Бувший член німецької делеґації до репараційної комісії, Феґлер, що виступив з комісії ще до закінчення її робіт, говорив, що більше того, що осягнула Німеччина по пляну Йонґа, не можна було добитися.

Мюнхенський економіст професор Вебер говорив, що плян Доса для Німеччини є ліпшим ніж плян Йонґа. Він доказував, що плян Йонґа має більше політичну підставу ніж економічну, тому Вебер говорив, що не можна брати нікому на себе відповідальности за виконання репараційного пляну Йонґа.

ПРОТИ АМЕРИКАНСЬКОГО МИТА.

ПРОЄКТ ПІДВИЩЕННЯ АМЕРИКОЮ МИТА ЛЕЖИТЬ ЧОРНОЮ ТІННЮ НА ПРАЦЯХ МІЖНАРОДНОГО ЗЇЗДУ ЕКОНОМІСТІВ ТА ПРОМИСЛОВЦІВ.

АМСТЕРДАМ (Голяндія), 9. липня. — Тут розпочав свої праці пятий інтернаціональний конґрес торговців і промисловців. Це найбільший зїзд економістів, який лише був з часу Великої Війни. На нього приїхало дванацять соток делеґатів, лідерів торговлі й промисловости в 40 державах. З одної Америки приїхало 100 найвизначніших у торговельно-промислових колах діячів.

Праці конґресу почалися під знаком занепокоєння американським проєктом підвищення цла на чужинецькі товари, що будуть привозитися до Злучених Держав.

КЛИЧУТЬ ДО ЗАМИРЕННЯ.

АНҐЛІЯ ТА ФРАНЦІЯ РОБЛЯТЬ ЗАХОДИ, ЩОБИ ЗАСПОКОЇТИ НАПРУЖЕННЯ МІЖ БОЛГАРІЄЮ ТА ЮГОСЛАВІЄЮ.

СОФІЯ (Болгарія), 9. липня. — Постійні непорозуміння та сутички на болгарсько-югославянському кордоні змусили Анґлію та Францію вжити кроків, щоб усунути напруження, які час від часу виникають між цими державами. З цією метою анґлійський та французький амбасадори були у болгарського преміера-міністра Лапчева.

Обидва амбасадори радили Лапчеву вжити всіх засобів, щоби нарешті було осягнене порозуміння та заспокоєння між Болгарією і Югославією. Зокрема вони радили скорше ратифікувати договір, уложений між цими державами місяць тому в місті Пірот, який до певної міри розвязує низку пригордонних болгарсько-югославянських питань, що часто стають причиною напружених відносин між цими державами.

КОРОЛЬ ЗНОВУ ЗАХОРІВ.

ЛОНДОН (Анґлія), 9. липня. — Коли вже було все приготоване для переїзду короля з його зимової палати в Лондоні до літньої резиденції, несподівано оголошено лікарський бюлетень з повідомленням, що стан здороля короля не дозволяє йому на переїзд. Ця вістка немовби громом вразила всіх, бо ще день тому було відправлене по всій Анґлії урочисте богослуження подяки з приводу повного видужання короля.

ХОТІЛИ ОГРАБУВАТИ ДЮЇ.

ПОЛЬСЬКІ ЗЛОДІЇ МАЛИ НАМІР ОГРАБУВАТИ ПОМЕШКАННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО ФІНАНСОВОГО ДОРАДНИКА В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА (Польща), 9. липня. — Довідавшися, що американський фінансовий диктатор в Польщі Дюї виїхав зі всією своєю родиною до СССР, злодії хотіли ограбувати його помешкання. Один з них уже був забрався до помешкання, як його несподівано арештувала поліція, яка тепер, після частих обкрадень ріжних чужинецьких амбасад, пильно охороняє всі помешкання чужинецьких представників.

ТРОХИ ПОСОБИЛО.

ВАРШАВА (Польща), 9. липня. — Сойм одержав від міністра фінансів прохання асиґнувати додатково на біжучі потреби 20 міліонів злотих. Це на соймових послів зробило приємне враження, бо вони вважають, що нарешті польське правительство скорилося авторитетови сойму й не захоче більше повторювати практики бувшого міністра Чеховича, що витрачав державні гроші на власну руку, навіть не повідомляючи сойм.

ВІЙСЬКОВА ЗМОВА.

БУКАРЕШТ (Румунія), 9. липня. — Правительство оголосило повідомлення, що воно викрило змову військових на чолі з полковником Сойкою. Заговірники хотіли захопити у свої руки столицю Румунії, щоби потім оголосити військову диктатуру. Але своєчасне відкриття змови дало змогу припинити її в самому початку.

ЗАЙПЕЛЬ ПРОТИ ПРИЄДНАННЯ АВСТРІЇ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ВІДЕНЬ (Австрія), 9. липня. — Бувший канцлер Зайпель виголосив промову, в якій висловився проти ідеї злучення Австрії з Німеччиною. На його думку Австрія повинна шукати собі инших шляхів порятунку. Ця промова викликала велике незадоволення в колах католицького студентства, що прихильне ідеї злучення Австрії з Німеччиною.

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES; Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіти і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Oorder.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

9/XII, 1861 Р. — 21/VI, 1929 Р.

Невмолима смерть вирвала з лав українських національних діячів найбільшого сучасного українського патріота й каменяра. З наймолодших літ, на протязі майже півсотки років, Евген Чикаленко був осередком, а часто, особливо в часи його найбільшого занепаду та депресії, одиноким двигуном українського національного руху. Тепер ще не час, під свіжим вражінням тяжкої утрати, збагнути всю велич роботи, яку зробив для українського національного визволення великий каменяр, що любив свій нарід, що любив свою рідну Україну до глибини своєї душі й віддавався увесь зі всім своїм розумом, душею й майном на служення свойому народові.

Довгі роки, коли під страшною лапою царського самодержавя здавалося українська національна ідея була вже остаточно роздавлена й знищена, біля Е. Чикаленка купчилося огнище українського активного громадянства й патріотів, що своїм національним теплом загрівали душі всього українства, та піддержували огонь душі українського народу, який у відповіднім часі вибух величезним полумям українського національного руху, як Антонович, Коцюбинський, Грінченко, Руви. У свій час усі великі діячі українського народу, імена яких записані золотими літерами в історії українського національного руху, як Антонович, Коцюбинський, Гринченко, Русов, Лисенко, Садовський, Саксаганський, Кропивницький, Карпенко-Карий та сотки инших молодших купчилися навколо огнища Е. Чикаленка. З його хати й від нього вийшла не одна ідея, не один плян був переведений великої й дрібної, але однаково важливої праці по визволенню українського народу з неволі.

На всіх ділянках українського національного руху Е. Чикаленко важким своїм плугом проклав не одну борозну, в яку посіяв зерно майбутньої української державности. Він був тим великим каменярем, що без стуку, без гуку, за тяжким плугом в поті свого чола прокладав борозну за борозною на перелозі української національної ниви. Він не лише йшов сам за своїм плугом, але й других впрягав в український національний плуг або підштовхував їх та підтримував тих всіма засобами, хто знемагав та падав в борозні. Других будив зі сну й змушував виходити до оранки та сівби на національній ниві.

Смерть Евгена Чикаленка — велика й тяжка втрата для всього українського народу, бо нема ділянки його життя, нема української землі де не позначиласяб його праця.

Хай буде чужа земля пером Великому Синові України!

СТРАЙК ПОЛЬСЬКИХ СТУДЕНТІВ У ЛЬВОВІ. В ПОЛЬСЦЕ ЯК КТО ХЦЕ!

(Оригінальна допись до „Свободи").

Страйк студентський у Львові, то є насильне недопусканне бажаючих учащати на виклади студентів вшехпольськими корпорантами в полученню з вуличними бурдами і противдержавними демонстраціями, аранжованими з того самого вшехпольського жерела, почав вже був серіозно бути небезпечним для „паньства польского". Бачуть се самі Поляки без ріжниці на партійні почування пануючої у тому „паньстві" нації.

З одного боку здемольованнє кількох жидівських установ використала в повнім обемі жидівська загранична преса, доводячи таким чином ті події до відома зібраної в Мадриді Ради Ліґи Націй, з другого боку знову і комуністи не були такі наївні та ліниві, щоби не скористати з доброї нагоди для своєї власної партійної пропаґанди.

Демонстрації корпорантів були передовсім тим цікаві, що їх устроювали проти урядів польської держави та проти неї самої молодці (були й дівчата), приналежні до буржуазної кляси, отже до кляси, що у Франції ще за Наполеона І-го, а в Німеччині ще 1848 року закінчила свою революційну ролю.

З ненависти до теперішного уряду Пілсудчиків підкопувала та многонадійна, корпорантська, вшехполяками підюджена молодь підстави свого власного „паньства" і хто зна, до чого було би дійшло партійне розярення, колиб не вмішалися в цю справу католицькі львівські арцибіскупи, між котрими відограв тут першу ролю кабзан кс. Теодорович. Він то й уложив відозву „до млодзєжи", підписану і двома другими біскупами, взиваючи її, щоби дала собі вже спокій з тим нещасним страйком.

Між иншим пишуть в своїй відозві біскупи:

„Знаємо, що в останніх подіях не якісь партійні огляди грали у тебе ролю, про що міг переконатися кождий, хто так, як ми завважав і бачив мойшла солідарно під одним лодь ріжних, нераз протилежних собі відтінків і партій, що прапором. Також маємо ясні докази й свідоцтва найповажніших свідків на те, як великою була зневага найсвятіших християнських почувань і що власне вона була мірою твоїх мотивів, Молоде наша."

Як бачимо, то біскупи дальше піддержують сплетню, що піднас відомої процесії дня 2. червня ц. р. була якась велика зневала християнських почувань, хоч і урядові комунікати і ведучий дотичну процесію кс. Рокіцкі рішучо тому заперечили.

Остаточно біскупи в своїй відозві завізвали молодь, щоби для свого власного добра припинила страйк, а заце вже вони, біскупи, займуться долею арештованих академиків.

Наразі цей поклик церковних достойників не зупинив самочинно страйку, однакож так званий „Львовскі комітет академіцкі", стоячий під безпосереднім впливом вшехполяків, почав вже був робити вступні кроки до цього.

Однакож, на дивне диво, почала цьому противитися „млодзєж людова" з орґанізації „Посєв", котра з ненависти до вшехполяків з „Львовского комітету академічного" стануnула на становищи „Як ви так, то ми сяк".

Остаточно той „Львовскі комітет академічни" скликав на подвіря львівської політехніки віче, в котрім взяло участь більше як три тисячі студентів та ректор і проректор університету.

Перший промовив проректор ксьондз Ґерстман та підніс, що страйк до нічого не доведе, а добро академічного загалу вимагає, щоби перервати страйк та боротьбу з властями, а забратися до праці в кабінетах, бібліотеках та семинарах. Ті арґументи доповнив він ще зверненнєм уваги на міжнародну ситуацію, що передовсім вплинуло переконуючо на польську молодь, котра покрила його промову рясними оплесками.

По нім пробував говорити один з тої трійки „Львовскі комітет академіцкі", отже один з зачинщиків всіх бурд і страйку, Салабун. Він є співробітником „Львовского Курєра Поранного", (що власне пустив ту сплетню про зневагу процесії) а своїм прізвищем щось дуже виглядає на „Поляка ґрецко-католіцкего обржондку".

Однакож, як лише той Салабун показався на трибуні, піднеслася на подвірю правдива буря окликів обурення та свистів. Йому не дали попросту говорити. Супроти того й два другі учасники тої чесної трійки вже не пробували говорити.

Забрав отже голос студент Здуньчик та поставив внесенне на висказ недовіря тому самовизванчому комітетови трох, котрий під предлогом оборони чести молоді робив політику на користь ендецької партії.

Це й зістало через акламацію ухвалене, тимбільше, що як показалось, то два другі члени того чесного тріумвірату, Карпіньскі і Джоґа, навіть не є студентами.

По промові ректора політехніки Ціпсера, проректора Вайґля і студента Белецкого ухвалено страйк застановити, а для дальшого заступства академічних інтересів вибрано інших трох студентів.

Ось так закінчилася покищо та велика антисемітсько-вшехпольська хрія, що держала в зденервованню майже два тижні польські уми.

Тай тепер ще нема кінця ріжним нарікanням і взаїмним обвинуваченням з цеї нагоди, хотя не бракує й радости. Радуються іменно вшехполяки і близко до них стоячі клєрикали, що ось-то лише на кілька слів відозви виданої біскупами — польська молодь зараз послухала та страйк запестала.

Радується і жидівська „Хвіля", а то з двох причин. По перше, що найшлася в Польщі значна частина преси, котра відразу і сміло напятнувала кинену на жидів клевету та не побоялася антисемітської нагінки. По друге, тому, що всі польські власти, а то так центральна як і на місцях станули рішучо проти нагінки на жидів, чого перше ніколи не було, бо боялися польської „опінії".

І так на примір підчас процесу Штайґера були міністри, котрі серед чотирох стін свого кабінету отверто висказували, що не вірять у вину Штайґера, але рівночасно додавали, що „не можуть ставати проти загального настрою, щоби не наражувати свого доброго імени".

Цим разом, каже „Хвіля", цього побоювання не було і сплетню здушено відразу.

Так, це правда, скажемо й ми, але, як бачимо з наведеного тут попередно уступу відозви біскупів то тоті послідчі цілком не зважали на урядові ствердження клевети, але делі її ширили і то навіть в тім своїм посланію, котрим „улюблену" ними польську молодь завізвали до понехання страйку. Для безстороннього, збоку стоячого глядача представляється це просто яко злочин — іменно це свідоме, злобне шириннє сплетні, котра яко така зістала стверджена всіми урядовими чинниками, котрі — певна річ — і самі не дуже то прихильно були для жидів настроєні.

Біскупи не зважають на це, а накладаючи на своє лице єзуїтську маску надзвичайної прихильности до молоді — дальше утверджують свої побожні і слухняні „душичкі" в переконанню, що дня 2-го червня ц. р. сталася у Львові „велика зневага найсвятійших християнських почувань".

Нічого їх не обходять урядові ствердження, що ніякої провокації не було, але уперто голосять, що була велика зневага. Цеж і не диво, бо були й такі познанські часописи, котрі цілком серіозно голосили, що тоді, 2-го червня, у Львові на процесію не лише пльовано, але і цеглами кидано!

У всякому разі — урядові польські круги (цебто — Пілсудчики) дуже невдоволені з цего, що "шанібна польська „млодзєж" скорше послухала „везваня і жиченя" біскупів ніж їх.

Зосібна бачимо це у статті „Польскі збройней", котра є думки, що годі в тім поступованню молоді не бачити деякої затрати державницького змислу, та підчинення його — всле церковних достойників. — Страйк був протестом проти слушних розпорядків власної влади, власної держави. — Був він поставленням себе проти найбільшого скарбу, який може посідати народ*) — проти держави, а перерваний зістав він на візваннє церковної влади".

Це на думку „Польскі Збройней" не свідчить добре про державницький змисл польської молоді та про ту пошану любов і послух, які кождий горожанин повинен мати супроти власної держави. Таж преці першим обовязком його є вірність для Републики, а „вірність" — це повне, безоглядне і щире віданне для неї.

Другий орган бебістів „Дзєннік Львовскі" сильно атакує кабзанського (вірменського) арцибіскупа Теодоровича, за це, що він ні сіло ні пало всцюбив свій кирпатий, кабзанський ніс в цілу ту справу.

„Те вмішанне не лиш без обовязку, але і без всякого титулу до цего впадало тимбільше в очи, що предмет чи причина цего вмішання не стояли в ні найменшій звязи з урядом вірменського митрополита. — Таж дотична процесія була римсько-католицькою, а арештовані студенти не були цілком його овечками".

Той „Дзєннік Львовскі" взагалі дуже гостро береться до кс. Теодоровича і вже в кількох числах вичислює всілякі грішки цего задирчистого кабзана у вшехпольській шкірі.

*) Українці! Є вас більше як сорок міліонів! А чи маєте ви той скарб?! Чи не встид?! (Увага дописувача).

Ось так якось закінчилася покищо афера львівських вшехпольських погромщиків. Арештованих студентів вже всіх до чиста випущено зі слідчої вязниці, хотя справа проти них в карнім суді ведеться дальше.

Ніхто очевидно не вірить, щоби слави ікорпоранти вшехпольського видання поправилися від біскупського посланія або від ректорських промов.

Поза ними та над ними стоять преці ендецькі провідники та часописи, котрі вже знають, що роблять. А така ендецька „Ґазета Варшавска" береться навіть грозити і каже „Скільки разів чи то жиди чи то хто інший (Українці? — Ред.) буде пробувати заховуватись в Польщі нельояльно проти нашої держави, то зістане покликаний до порядку".

Те покликанне до порядку означає очивидно напади на чужі домівки та нищенне друкарських машин, бібліотек та уладження.

І не робім собі ніяких ілюзій: при першій ліпшій нагоді грозять це знову українським інституціям та редакціям.

А вжеж і тепер стоїть питанне отвором: хто винагородить „Хвілі", жид. Домови академічному і др. ті шкоди на десятки тисяч долярів, що їм наробили патріотичні вшехпольські хуліґани?

Чей-же до того обовязаний таки сам уряд, котрий навіть вчасно повідомлений — не дав загроженим достаточної охорони, а як і дав, то запізно.

Та дуже сумніваємося, щоби польський уряд показався аж так „вспаняломисьльним"!

Він-же і інші ще жури має на своїй голові, а заспокоєннє їх буде потребувати нових видатків та нового перекрочення буджету.

Тут належить передовсім приготовання до послідної „розгривки" зі соймом, отже й нові вибори. Ріжні персональні пересування на вищих державних становищах — дають цего ясний доказ. Зосібна до міністерства справ внутрішних пакується нових „пулковніків", як ось Перацкого та Стаміровського, а надто і звісного вже з всіляких надужить Влосковича з Люблина.

Що вибори наближаються, видно і з недавного висказу міністра спр. вн. Цара про виборчі надужиття. Минувшого року вплинуло підчас і по виборах над тисяч сімсот жалоб на виборчі надужиття і то з усіх 64-ох округів виборчих, на які є поділена Польща. Та п. Цар всі ті жалоби злегковажив собі.

Є дуже правдоподібною річю, що коли нові вибори і відбудуться, то вже після нової виборчої ординації, котра зістане накинена в дорозі нового замаху державного.

„В Польсце, як хто хце" — і то не лиш так було за круля Саса або за Стася Понятовского — але так є і тепер.

Чи хочете якого маркантного приміру? Ось і маєте його:

Окружний суд у Львові затвердив своїм ореченнєм з дня 5. червня ц. р. конфіскату 24. числа „Ради" з дня 2. червня ц. р., а то з тої причини, що по його думці уживанне термінольоґії „Західна Україна", „західноукраїнський" містить у собі знамена злочину з § 65 а) закону карного!

Це не сон, що „в Польсце, як хто хце, і баста!".

Д-р Кирило Т.

В. Кедровський.

1919 РІК

(14)

З другої сторони до нас увесь час доходили ріжні „відомости" про те, що то французькі війська з Одеси, то румунські з Бесарабщини, починають наступ проти нас, щоби пособити гетьмансько-московській владі. Говорилося про те, що Німці стараються недопустити до заняття повстанцями Києва до того часу, поки антантські війська не прийдуть на зміну їм, бо такі вимоги союзники поставили Німцям і т. д.

На Волині ґуберніяльний староста Андро, здається лише один зі всіх гетьманських адміністраторів, виявив надзвичайну упертість у боротьбі з повстанцями. Він зорганізував військовий відділ з державної варти та з ріжних офіцирських карних загонів і з ними поривався наступати на зади повстанської армії. Близче до нас, у Виннищі, стояли сильні кадри II-гетьмасьнського корпуса та кілька військових літаків, що також могли проявити активність в боротьбі проти військ Директорії, а особливо зеднавшись з Андром. Лише скорий перехід на сторону Директорії штабу II-го корпусу, що він зробив під натиском виннницьких Українців та залізничників, забезпечив нам сякий-такий спокій на лінії Жмеринка-Фастів.

Це, звичайно, все нервувало повстанські сили й депресивно впливало на них. Треба було всім відповідальним чинникам проявити кольосальну силу волі, щоб в таких обставинах піддержати дух запалу й боротьби. А тут ще почався певний розклад в самих повстанських силах, особливо в тих, що свіжо приходили й ще не втягнулися у лави дієвої повстанської армії. Почалося дезертирство „мобілізованих", чи тих, що добровільно зголошувалися до республиканської армії. Стали траплятися все частіші випадки, коли прибувші свіжі повстанці, гарно зодягнувшись і узброївшись, десь зникали. Траплялося й таке, що цілими ґрупами тікали вони з ешалонів, що відправлялися з Білої Церкви на пополнення Січових Стрільців. Ставалося все це тому, що облога Києва затягалася, а повстанці вже почали відчувати, що це властиво не жарт, а крівава й уперта боротьба, яка може затягнутися на довший час.

Длятого, щоби піддержати дисципліну й припинити дезертирство з републиканської армії, я дав наказ розстрілювати всіх дезертирів, що тікають з дієвої армії. Всіх тих, що зголошуються до військових частин републиканської армії, чи на певні збірні пункти наказав вважати, від хвилі внесення їх в реєстри, на дійсній службі в дієвій армії, а тому кожен дезертир з неї, як втікач з поля бою, має бути розстріляний на місці. Такі круті, але цілком льоґічні міри в умовах війни, замітно спинили дезертирство, а також відбили охоту зголошуватися до републиканської армії лише „по одежу" та „по зброю".

Взагалі я вирішив відразу взяти твердий курс на заведення та підтримку військової дисципліни, щоби боротися зі свавільством тоді вже народжуючихся отаманчиків. Я стояв на тому, що дисципліну ми повинні запроваджувати в армії та адміністрації з першогож дня нашого повстання. Бо я взагалі держуся того, що кожна влада мусить бути владою справедливою, але твердою, особливо в переходові часи, коли хвилюється народна стихія. Лише твердою рукою можна ту стихію підчинити собі та влити її в певні береги.

Нещаслива моя хороба підчас повстання не дала мені можливости проводити далі свою політику твердої руки. В цьому я стрічав повну підтримку зі сторони штабу Січових Стрільців, що ніколи не сходили з такого принципу, та зі сторони начальника Першої (оперативної) Управи Штабу Василя Тютюнника. Зате зі сторони Головного Отамана мав „батьківське" повчання, що не слід так круто братися до повстанців. Начальник же штабу, ґенерал Осецький увесь час грав ролю ґенерала для „великої паради й „царських" виходів, а тому від його думки нікому не було ні холодно, ні жарко, та я й не цікавився, що він про це думає. Але гадаю, що він просто не розумів ваги дисципліни та можливости тримання й впровадження її підчас повстанської боротьби. З моїм відходом від праці ізза тяжкої хороби вже ніхто в штабі не піклувався впровадженням дисципліни, а навіть почалися запобігання ласки повстанців, а особливо ріжних кандидатів в „отамани", а начальник штабу міг зробити багато, але не Осецький. Побачивши, що влада поводиться з ними по „панібратськи", ріжні отаманчики поволі так „розхраблилися", що почали зовсім іґнорувати центр і, добуваючи від нього гроші на формування собі військових відділів, „рятували неньку Україну" так, що в тій анархії поховали центр, а згодом і самих себе.

В Головному Штабі необхідність заведення твердої дисципліни, як я вже згадав, добре розумів Василь Тютюнник, але обтяжений надзвичайно великою й складною працею по веденню бойових операцій републиканської армії, він не міг і хвилини присвятити иншим справам. Головний отаман та ґенерал Осецький увесь час уникали від виявлення режиму твердої руки, бо ті, що поступають з масами твердо й рішуче, на їх думку, не користуються в них популярністю та любовою. Таке розуміння звичайно помилкове, бо маса судить кожного по наслідках, які він осягнув у певній справі.

Таке потакання повстанського центру й „обережне" та „ввічливе", я сказавби, поводження з підлеглими йому військами привело до того, що навіть в окремих реґулярних частинах републиканської армії, як Чорноморський Кіш та Дніпровська Дивізія, що стояли на фронті разом з Січовими Стрільцями, почала заселятися політика: Чорноморський Кіш почав есерствувати, а Дніпровська Дивізія большествувати. Звичайно, це була політика їх „отаманів", що й самі не від того були, щоби якнайскорше стати за „головних отаманів". Тому по приході републиканських військ до Києва лише один корпус Січових Стрільців був дійсно військовою й добре здисциплінованою частиною, на яку Директорія могла опертися. Чорноморський же Кіш попав цілковито під вплив соц.-революціонерів, а Дніпровська Дивізія явно стала в опозицію до Директорії, а потім в Трипіллю підняла повстання проти неї. Вина цього лежить в першу чергу в слабохарактерности військових вождів, що своєю мягкосердністю хотіли здобути собі популярність у військових масах. Таксамо й Директорія хотіла бути архидемократичною й робити революцію та провадити війну в мягеньких рукавичках. Щоправда, иноді писалися страшні погрозливі накази, але вбільшости вони залишалися на папері, не виконувалися. Це поволі привчило військо й маси до того, що всі накази републиканської й революційної влади пишуться длятого, щоби їх не виконувати.

(Дальше буде).

ПРОТОКОЛ

XVII. Головної Конвенції Українського Народного Союза, що відбулася на днях від 13. до 18. мая 1929. включно, в місті Нюарк, Н. Дж.

(14)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО ФІНАНСОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА ЧАС ВІД 1-го СІЧНЯ 1925 Р. ДО 31-го ГРУДНЯ 1928 Р.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. СОЮЗА за час від 1-го січня 1925. до 31-го грудня 1928.

ПРИХІД.

	Фонд посмертний	Фонд адміністр.	Разом
З білянсу 1-го січня 1925 р.	**33,377.01**	**11,480.01**	**44,857.02**
З місячних вкладок 1925	18,259.40	9,129.72	27,389.12
„ „ 1926	20,771.05	10,385.48	31,156.53
„ „ 1927	22,737.20	11,368.78	34,105.98
„ „ 1928	24,383.30	12,158.94	36,542.24
Разом місячних вкладок 1925—1928	86,150.95	43,042.92	129,193.87
Процент від морґечів 1925	1,080.00		1,080.00
„ „ 1926	1,922.33		1,922.33
„ „ 1927	2,884.18		2,884.18
„ „ 1928	2,470.00		2,470.00
Процент від бондів 1928	713.06		713.06
Процент з банків 1925	564.98	231.84	796.82
„ „ 1926	936.44	621.43	1,557.87
„ „ 1927	682.55	914.91	1,597.46
„ „ 1928	1,272.19	1,041.52	2,313.71
Відзнаки, книжки і т. п. 1925		107.20	107.20
„ „ 1926		90.63	90.63
„ „ 1927		99.91	99.91
„ „ 1928		125.64	125.64
Разом 1925—1928	98,676.68	46,276.00	144,952.68
Разом до переносу	**132,053.69**	**57,756.01**	**189,809.70**

РОЗХІД.

	Фонд посмертний	Фонд адміністр.	Разом
З перенесення	**132,053.69**	**57,756.01**	**189,809.70**
Посмертні запомоги 1925	3,879.00		3,879.00
„ „ 1926	4,428.00		4,428.00
„ „ 1927	5,381.00		5,381.00
„ „ 1928	5,875.00		5,875.00
Разом виплачено 1925—1928	19,563.00		19,563.00
Платня помічних сил		10,916.00	10,916.00
Свобода за праці		5,341.92	5,341.92
Діточий магазин		2,106.34	2,106.34
Відзнаки		1,330.00	1,330.00
Видатки канцелярійні, почта, експрес		801.92	801.92
Акціонер за праці Т. 2.		625.00	625.00
Книга оплат (rate book)		553.00	553.00
Прибори офісові		528.00	528.00
Акціонер за оцінку грамот		351.50	351.50
Процент на бондах	55.57		55.57
Разом розхід 1925—1928	19,618.57	22,553.68	42,172.25
Білянс 31-го грудня 1928	112,435.12	35,202.33	147,637.45
З білянсу 1-го січня 1925	33,377.01	11,480.01	44,857.02
Приріст майна 1925—1928	79,058.11	23,722.32	102,780.43

БІЛЯНС.

Стан чинний.		Стан довжний.	
Готівка	$70,914.45	Фонд посмертний	$112,435.12
Морґечі	40,100.00	„ адміністраційний	35,202.33
Бонди	36,623.00		
Разом	$147,637.45	Разом	$147,637.45

Процент від морґечів (accrued)	562.05
Процент від бондів (accrued)	539.16
Процент з банків (accrued)	1,711.27
Разом	$150,449.93
Не виплачена посмертна запомога	93.00
Загальний маеток Мол. Департаменту остае	**$150,356.93**

ВИКАЗ СМЕРТНОСТИ ДІТЕЙ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ 1925—1928.

Вік	Дітий	Сума	Вік	Дітий	Сума
2	21	310.00	11	3	1,371.00
3	11	239.00	12	9	2,488.00
4	7	202.00	13	6	2,341.00
5	5	190.00	14	7	2,476.00
6	17	1,545.00	15	2	346.00
7	16	1,164.00	16	5	1,946.00
8	11	1,118.00	17	2	800.00
9	4	920.00	18	3	1,200.00
10	8	1,000.00	Разом	127	19,656.00

ЗІСТАВЛЕННЄ.

	Дітий	На суму обезпечення
В році 1925 виплачено	30	3,879.00
„ 1926 „	34	4,428.00
„ 1927 „	32	5,381.00
„ 1928 „	30	5,875.00
Разом	126	19,563.00
Остае до виплати	1	93.00
Разом	127	$19,656.00

ОЦІНКА МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ У. Н. СОЮЗА.

У відповідь на питанне № 20 щодо обтяження молодечих цертифікатів збираючи місячний податок $0.25 і $0.50, без огляду на вік. З уваги на обмеження суми асекурації, дозволеної законом, обтяження ріжниться від 212%, у віці 1 років до 25% у віці 18 літ. Воно таке саме для всіх літ.

ВИКАЗ ОЦІНКИ

Актива признана на оплату з приводу смертних страт	$112,435.12	Пасива — півріччна резерва	$20,092.90
Разом	$112,435.12	Разом	$20,092.90

Відношенне актив до пасив 403%.

31. грудня 1928—559%; 31. грудня 1927—617%; 31. грудня 1926—542%; 31. грудня 1925—379%; 31. грудня 1924—403%.

Повисша оцінка вказує, що на основі Мірильної Промислової Табелі Смертности (Нюйорська Метода) з відсотком три і пів проценту річно, будучі вкладки товариства на основі прибутків, які тепер збирається, разом з активами, які тепер інвестовано, вистарчать на покритте всіх цертифікатів, коли вони доспіють на основі своїх умов з ріжницею для забезпечення в сумі $92,342.22 (або 559%) повисше і понад статутове мірило.

РОЗВІЙ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА за час від 22. лютого 1894 р. до 31. грудня 1928 р.

Число пор.	Рік	Число членів	Вкладки, розмет, табеля смерт.	Разом всі фонди	Фонд сирітський під опікою УНС.	Власність У. Н. Союза	Загальні замкнення з кінцем року
1	1894		50 цнт.	$ 220.35	$	$ 220.35	$ 220.35
2	1895		„	385.25		385.25	605.60
3	1896	587	„	151.36		151.36	756.96
4	1897	1,019	„	2,187.97		2,187.97	2,944.93
5	1898	1,593	„	2,743.64	304.05	2,439.59	5,688.57
6	1899	2,057	„	1,198.51	1,145.00	53.51	6,887.08
7	1900	3,067	70 цнт.	3,297.32	14.49	3,282.83	10,184.40
8	1901	3,711	„	2,111.48	1,400.00	711.48	12,295.00
9	1902	3,384	„	1,956.31	750.00	1,206.31	14,252.19
10	1903	3,796	„	877.66	2,439.73		15,129.85
11	1904	5,857	„	2,863.49	2,309.11		17,993.34
12	1905	6,547	„		3,379.80		16,491.75
13	1906	7,888	„	5,712.00	3,443.15		23,705.34
14	1907	8,540	Розмет	13,404.33	6,270.07	5,453.52	37,109.67
15	1908	8,795	„	8,961.59		8,961.59	46,071.26
16	1909	11,793	„	20,053.45	6,232.91	13,382.64	66,124.71
17	1910	14,430	„	34,264.25	11,182.64	23,081.61	100,388.96
18	1911	13,280	„	7,912.05	4,079.14	3,832.91	108,301.01
19	1912	14,917	„	32,229.86	4,518.37	27,711.49	140,530.87
20	1913	19,110	„	51,346.37	2,773.14	48,573.23	191,877.24
21	1914	12,396	„	69,852.22	11,936.42	57,915.80	261,729.46
22	1915	6,750	Після літ	21,780.37		21,780.37	283,509.83
23	1916	9,174	„	62,403.72	2,491.60	59,912.12	345,913.55
24	1917	10,008	„	86,099.01	9,642.42	76,456.59	432,012.56
25	1918	11,891	„				416,196.02
26	1919	12,445	„	87,844.03	19,688.41	68,155.62	519,856.59
27	1920	12,237	„	66,461.39	6,119.98	60,341.41	586,317.98
28	1921	11,815	„	119,883.51	9,296.33	110,587.18	706,201.49
29	1922	12,427	„	121,764.86	11,185.35	110,579.51	827,966.35
30	1923	14,790	„	156,012.46	28,412.32	127,600.14	983,978.81
31	1924	17,011	„	180,228.83	8,307.43	171,921.40	1,164,207.64
32	1925	18,195	„	170,207.83	4,628.30	165,579.53	1,334,415.47
33	1926	19,332	„	234,580.73	600.95	233,979.78	1,568,996.20
34	1927	19,962	„	214,593.10	7,514.41	207,078.69	1,783,589.30
35	1928	20,381	„	248,967.53	9,950.53	239,017.00	2,032,556.83
				$2,032,556.83	**$180,016.05**	**$1,852,540.78**	**$2,032,556.83**

Загальний маеток Молодечого Департаменту	**164,327.34**
Загальний маеток У. Н. Союза	**$2,196,884.17**
Фонд сирітський У. Н. Союза	**180,016.05**
Власний маеток організації крім Друкарні і Книгарні	**$2,016,868.12**

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ, ЙОГО МАЄТОК І ЗРІСТ ТОГО МАЄТКУ.

	Власність Мол. Деп.	Загальні замк. з кінцем року
Від 1-го липня до 31-го грудня 1921 р. прибуло	$ 4,994.12	$ 4,994.12
В році 1922 прибуло	9,756.20	14,750.32
„ 1923 „	12,792.54	27,542.86
„ 1924 „	17,314.16	44,857.02
„ 1925 „	21,847.33	66,704.35
„ 1926 „	23,959.99	90,664.34
„ 1927 „	27,776.89	118,441.23
„ 1928 „	29,196.22	147,637.45
	$147,637.45	$147,367.45
Остала стара резерва Мол. Союза з попередних літ		16,689.89
Загальний маеток Молодечого Департаменту		$164,327.34

ФОНД СИРІТСЬКИЙ з днем 1-го грудня 1928 р.

Гнат Марія	в. 40	$300.00
Мохнач Іван	в. 7	41.67
Рапавий Василь	в. 28	150.00
Савко Іван	в. 23	100.00
Товт Іван	в. 84	166.67
Войтила Михайло	в. 32	149.85
Кравець Іван	в. 182	397.26
Конкольняк Анастазія	в. 144	180.00
Вітковський Юрій	в. 48	125.00
Ярош Михайло	в. 108	250.00
Гатала Михайло	в. 34	50.00
Сенчак Михайло	в. 27	250.00
Пеха Михайло	в. 61	125.00
Зентичка Іван	в. 80	600.00
Ратковський Микола	в. 77	450.00
Бартник Федор	в. 28	300.00
Білий Григорій	в. 7	150.00
Левицький Йосиф	в. 19	500.00
Приймак Дмитро	в. 139	200.00
Грабин Іван	в. 129	250.00
Качмар Михайло	в. 250	225.00
Федор Юрій	в. 292	400.00
Сас Іван	в. 53	200.00
Шкурат Теодор	в. 10	500.00
Сліпець Григорій	в. 179	450.00
Пукало Сидор	в. 78	157.57
Попович Теодор	в. 306	500.00
Фединець Тимко	в. 32	426.77
Гнида Павло	в. 272	500.00
Ковальчик Стефан	в. 248	376.68
Білянський Андрій	в. 74	236.73
Галасінський Адам	в. 132	250.01
Мікля Мартин	в. 197	400.00
Сеневич Микола	в. 304	600.00
Солтис Петро	в. 16	500.00
Ілько Стефан	в. 102	500.00
Олійник Семен	в. 349	315.40
Миляр Панько	в. 143	800.00
Хорушко Петро	в. 237	500.00
Прокоп Іван	в. 326	225.00
Лабанович Франко	в. 76	200.00
Забавський Фтадей	в. 40	250.00
Брилевський Петро	в. 301	250.00
Глух Мартин	в. 303	100.00
Венґрин Дмитро	в. 136	400.00
Папуга Іван	в. 99	400.00
Захарків Іван	в. 174	485.24
Сидор Дмитро	в. 28	330.96
Ґіба Ксеня	в. 104	200.00
Підлипчак Юлія	в. 4	120.00
Слободзян Іван	в. 149	488.65
Мута Григорій	в. 43	37.50
Музика Петро	в. 225	500.00
Мацек Семен	в. 391	104.18
Набережний Яцко	в. 19	200.00
Стебельський Мих.	в. 102	214.78
Микитко Василь	в. 330	300.00
Липка Тимко	в. 300	450.00
Мулик Юрій	в. 338	500.00
Козуб Олекса	в. 81	250.00
Гавришків Микола	в. 278	450.00
Ференц Іван	в. 360	700.00
Корчинський Теодор	в. 104	300.00
Скаль Гнат	в. 87	300.00
Граділь Ілько	в. 305	500.00
Кучмій Катерина	в. 36	50.00
Бойко Роман	в. 209	$225.00
Кливак Каспер	в. 67	500.00
Михальчук Лукаш	в. 195	279.20
Швець Іван	в. 300	80.75
Мендак Іван	в. 107	400.00
Цапик Стефан	в. 244	200.00
Василь Михайло	в. 102	375.00
Вітенько Лука	в. 170	250.00
Ващур Андрій	в. 113	150.00
Янушин Стефан	в. 213	100.00
Лазорек Яків	в. 1	100.00
Михайлів Василь	в. 288	600.00
Фаріон Антін	в. 103	95.50
Олійник Ілько	в. 124	600.00
Мазуркевич Григорій	в. 77	697.70
Юзефович Каїтан	в. 370	400.00
Нагребний Тимко	в. 168	650.00
Дзюбан Іван	в. 239	400.00
Фиканич Іван	в. 65	400.00
Маґура Йосиф	в. 170	400.00
Заходняк Стефан	в. 213	600.00
Корсак Михайло	в. 124	450.00
Андрушкевич Мартин	в. 58	200.00
Лазорек Кузьма	в. 153	250.00
Сарабаха Петро	в. 34	250.00
Сидор Марія	в. 104	755.78
Мельник Григорій	в. 321	400.00
Зілінський Франко	в. 296	300.00
Трач Іван	в. 282	500.00
Білас Ілько	в. 217	200.00
Корчинська Катерина	в. 104	100.00
Попаца Іван	в. 155	250.00
Стельмах Григорій	в. 15	300.00
Савчак Стефан	в. 51	400.00
Носко Флоріян	в. 110	600.00
Лоский Каліо	в. 79	125.00
Горбатий Василь	в. 3	284.38
Данчак Микола	в. 130	200.00
Сорока Теодор	в. 133	166.67
Шкапій Доська	в. 36	150.00
Зазуля Іван	в. 217	200.00
Криванич Михайло	в. 305	400.00
Кримський Антін	в. 396	300.00
Шабінська Юлія	в. 118	300.00
Вайнар Іван	в. 235	300.00
Шарон Михайло	в. 76	300.00
Одвард Василь	в. 218	650.00
Курик Дмитро	в. 273	400.00
Шмілик Дмитро	в. 247	300.00
Кузьма Макар	в. 87	472.03
Тарбай Василь	в. 38	400.00
Морікін Іван	в. 95	100.00
Карась Катерина	в. 112	1000.00
Бінав Кароліна	в. 243	450.00
Чайка Дмитро	в. 32	300.00
Гладкий Стефан	в. 237	700.00
Білик Микола	в. 20	700.00
Собків Григорій	в. 296	600.00
Сливар Юлія	в. 62	200.00
Швець Яцко	в. 217	300.00
Пащук Павло	в. 62	400.00
Озоґа Григорій	в. 29	1000.00
Гнида Андрій	в. 237	600.00
Шкарлат Іван	в. 301	250.00
Прибильський Мих.	в. 109	425.00
Дзябка Іван	в. 218	650.00
Гатальський Фрнко	в. 51	$300.00
Вітишин Дмитро	в. 67	400.00
Баран Михайло	в. 300	450.00
Мелех Михайло	в. 217	100.00
Твердохліб Василь	в. 243	350.00
Хомик Василь	в. 38	250.00
Кушнір Юрій	в. 288	200.00
Паславський Іван	в. 245	375.00
Міллер Іван	в. 127	433.34
Хоронцак Татіяна	в. 295	150.00
Гапа Андрій	в. 83	500.00
Тузінський Василь	в. 34	300.00
Леськів Микола	в. 76	250.00
Ярмій Михайло	в. 76	400.00
Мігаль Микола	в. 63	400.00
Стрильчук Володимир	в. 131	125.00
Дик Михайло	в. 54	900.00
Ґеці Марія	в. 85	400.00
Козяк Йосиф	в. 384	450.00
Заслоцький Іван	в. 179	500.00
Шугайло Катерина	в. 108	400.00
Грицин Ілія	в. 106	50.00
Сидорович Василь	в. 351	250.00
Ґлова Василь	в. 1	300.00
Бахоровський Андрій	в. 102	500.00
Гамера Анна	в. 112	200.00
Мельник Йосиф	в. 241	1000.00
Кость Микола	в. 182	50.00
Козар Іван	в. 384	400.00
Зубик Афтан	в. 63	350.00
Бобак Михайло	в. 111	100.00
Пішко Микола	в. 254	250.00
Кузьма Стефан	в. 300	150.00
Фариник Данило	в. 213	300.00
Шафран Семен	в. 29	450.00
Зварич Іван	в. 364	200.00
Глива Дмитро	в. 104	642.86
Дзят Варвара	в. 108	700.00
Захарків Семен	в. 146	100.00
Лесняк Микола	в. 136	450.00
Марків Кирило	в. 282	600.00
Покітинський Михаїл	в. 198	600.00
Дошна Афтан	в. 12	71.43
Терпливець Ілько	в. 159	400.00
Мельник Петро	в. 270	400.00
Чорненький Григорій	в. 10	300.00
Стислий Михайло	в. 172	133.34
Ручинська Текля	в. 193	300.00
Кіхтан Теодор	в. 274	200.00
Крупа Іван	в. 98	500.00
Сівозят Микола	в. 15	333.34
Войтович Дмитро	в. 147	500.00
Ґерльовський Петро	в. 283	150.00
Броці Йосиф	в. 223	400.00
Руґ Володислав	в. 72	600.00
Олексів Олекса	в. 259	100.00
Вислоцький Марко	в. 239	225.00
Юрчак Микола	в. 69	125.00
Яськів Василь	в. 132	379.99
Космина Каська	в. 168	400.00
Роман Стефан	в. 254	450.00
Приходько Максим	в. 170	400.00
Волошинович Іван	в. 63	307.64
Ладна Ігнатій	в. 81	100.00
Ревіляк Йосиф	в. 82	190.82
Кулин Дмитро	в. 230	400.00
Кошельник Іван	в. 324	$400.00
Свербивус Михайло	в. 76	600.00
Ключенко Еміліян	в. 370	450.00
Цап Юрій	в. 124	400.00
Лоняк Анастазія	в. 167	200.00
Рева Павло	в. 365	400.00
Свіржко Блажей	в. 81	237.00
Кібало Михайло	в. 137	200.00
Магун Григорій	в. 24	450.00
Маційовський Валентій	в. 78	500.00
Малецький Микола	в. 56	800.00
Жебровський Вацлав	в. 213	125.00
Ґавчик Анна	в. 18	400.00
Гурляк Іван	в. 122	350.00
Улицький Кирило	в. 270	300.00
Чупилівський Франко	в. 183	550.00
Вишняк Михайло	в. 213	500.00
Новак Юстина	в. 156	400.00
Куйбіда Петро	в. 114	500.00
Прокопенко Розалія	в. 112	250.00
Заверуха Іван	в. 217	300.00
Куцій Михайло	в. 217	150.00
Бояновський Стефан	в. 217	200.00
Жельманович Семен	в. 271	300.00
Барищак Анна	в. 311	500.00
Лотоцький Володимир	в. 217	400.00
Демків Юліян	в. 152	300.00
Городник Петро	в. 198	200.00
Сворень Василь	в. 326	450.00
Горняк Григорій	в. 27	300.00
Сорока Іван	в. 253	100.00
Лопаца Теодор	в. 170	200.00
Холявський Павло	в. 62	100.00
Новомлинський Іван	в. 85	900.00
Роборецька Катерина	в. 364	450.00
Кучубійчук Антін	вг 336	100.00
Юшка Дмитро	в. 217	100.00
Тарбай Марія	в. 202	750.00
Білецька Вікторія	в. 267	50.00
Рудак Пелягія	в. 170	250.00
Суханич Іван	в. 106	126.10
Стадник Стефан	в. 191	500.00
Данилович Іван	в. 339	480.00
Ницько Михайло	в. 273	500.00
Гомішак Марія	в. 29	$500.00
Коваль Анастазія	в. 112	500.00
Нечай Теодор	в. 243	450.00
Козуб Іван	в. 267	400.00
Зґіба Катерина	в. 95	750.00
Сковронська Анеля	в. 112	500.00
Макарович Олекса	в. 81	400.00
Замос Марія	в. 119	200.00
Веселяк Іван	в. 45	400.00
Свербивус Йосифина	в. 76	650.00
Салій Стефан	в. 8	400.00
Салій Анна	в. 211	100.00
Орляк Петро	в. 268	200.00
Їж Данько	в. 379	150.00
Крісто Катерина	в. 100	800.00
Коваль Іван	в. 218	200.00
Щедній Микола	в. 91	500.00
Ольшаницький Олекс.	в. 99	260.00
Падучак Дмитро	в. 316	350.00
Подлужний Петро	в. 91	200.00
Козак Йосиф	в. 221	400.00
Варга Марія	в. 223	200.00
Майорчик Антін	в. 113	450.00
Береза Катерина	в. 197	550.00
Михалько Михайло	в. 174	500.00
Совяк Іван	в. 308	800.00
Петришин Василь	в. 221	600.00
Рачик Михайло	в. 300	450.00
Маруняк Сташка	в. 273	240.00
Дутчак Данило	в. 80	60.00
Цимбала Григорій	в. 116	500.00
Федик Петро	в. 57	400.00
Сідлецький Петро	в. 7	350.00
Куций Теодор	в. 269	125.00
Соболяк Лаврентий	в. 155	300.00
Окунський Павло	в. 352	400.00
Рекрут Антоніна	в. 177	450.00
Багній Марія	в. 112	300.00
Островський Андрій	в. 106	300.00
Баер Станислав	в. 113	600.00
Чура Михайло	в. 220	300.00
Сташицька Анна	в. 7	500.00
Луцків Василь	в. 143	175.00
Кава Йосиф	в. 344	1000.00
Салабай Роман	в. 129	$400.00
Зиндран Ірон	в. 276	343.70
Маркович Стефан	в. 380	200.00
Рапко Іван	в. 179	300.00
Крупеля Вінцентина	в. 80	200.00
Петрик Катерина	в. 156	800.00
Бабєрус Михайло	в. 217	83.33
Кішко Катерина	в. 78	500.00
Тирнавчик Михайло	в. 78	390.00
Шуст Михайло	в. 261	600.00
Чечковський Йосиф	в. 354	75.00
Бандура Теодор	в. 217	100.00
Буняк Кирило	в. 160	400.00
Адамчук Павло	в. 29	450.00
Ковальчик Теодор	в. 203	600.00
Дмишко Дмитро	в. 6	112.50
Семенюк Іван	в. 371	500.00
Тобіяш Йосиф	в. 149	300.00
Єтковський Йосиф	в. 392	600.00
Козак Данило	в. 84	200.00
Ярош Марія	в. 223	250.00
Шевчик Васько	в. 255	200.00
Череп Лазор	в. 276	234.87
Голод Олекса	в. 363	800.00
Гунчак Семен	в. 217	133.34
Шведюк Анна	в. 276	900.00
Рафель Іван	в. 295	350.00
Цілінський Віктор	в. 81	50.00
Саляк Анастазія	в. 112	1000.00
Додєк Ізидор	в. 14	400.00
Каратник Стефан	в. 158	850.00
Кузяк Тадей	в. 10	166.67
Валіґурський Олекса	в. 369	400.00
Соловій Микола	в. 259	800.00
Куйбіда Анна	в. 114	1000.00
Фільо Михайло	в. 26	800.00
Разом		$117,171.70
Процент		62,844.35

Фонд сирітський з кінцем 31-го грудня 1928 остае $180,016.05

Чотири послідні роки були повні безперериваної і тяжкої нервової праці. Зі зростом організації збільшилася праця і відвічальність гол. фін. секретаря. Крім старих родів обезпечення і Молодечого Департаменту прийшлося провадити окреме діловодство нових родів обезпечення. Під сю пору більш як сотня відділів дістають окремі виказн і рахунки нових родів.

За послідних чотири роки значно збільшилась смертність між членами, а тимсамим збільшилась і моя праця. Пожаданим булоб, щоби кождий делегат, як верне домів, допильнував, щоби всі члени, які не мають тут рідні, справили свою зміну спадкоемців у той спосіб, щоби полишили більшу суму на кошти похорону. Є случаї, що член жонатий з третою жінкою, а посмертна запомога записана ще на першу жінку. Підчас війни померло або пропало богато спадкоемців, на яких записана посмертна запомога. Се також треба справити. Богато наших членів поженилось в Америці і мають діти, а там в краю е нерозведена жінка з дітьми. Се також велика перепона у виплатах посмертних запомог і нарікання, що Союз проволікае виплати і т. п.

Друга справа дотичись фонду запомогового. Фонд той уважається фондом калік і невилічимо хорих. Послідна конвенція щедро обдарувала всіх, хто тільки по запомогу зголосився. По конвенції пару літ сотки членів засипали гол. канцелярію листами з просьбами: давайте, мотивуючи ті просьби тим, що як могла конвенція давати, то звідки приходить головна управа до того, щоби просьби відкидати. Були такі, що, діставши $25.00 вдорозі ласки, чеки звертали і бажали всім урядникам стільки „добра", що я не всилі сього написати. Коли візвалось такого члена до порядку, то прийшли погрози, що головний уряд не мае права його викидати, бо він знае дорогу до адвоката.

Признати треба, що богато більших відділів уважали той фонд таким, як предвиджуе статут, і зверталісь за запомогою тільки тогді, як дійсно заходило каліцтво або невилічима недуга. Якби фонд запомоговий вдалося піднести хоч до $200,000, тоді можнаби в будучині заратувати тих немічних старців, які не всилі платити своїх місячних вкладок до фонду посмертного.

Фонд адміністраційний є на цілковитім вичерпанню. Тих сім центів, які організація дістае від члена, було дешевше як нині. Тодішні знавці мали на увазі, що в організації е 20,000 членів і ся сума 7 цнт. оплатить біжучі видатки. Сьогодня, коли все подорожіло чотири або і більше разів, ся сума остала і тепер на платні, організаційні праці, світло, опал, чищенне офісів, асекурації, податки, засідання контролі, нашої і державної, оцінка грамот і оплат процентів від фонду резервового, ужитого на будову дому У. Н. С. і т. д. Дім той не є забаганкою головних урядників, а конечністю організації, бо старий будинок грозив заваленнєм під напором тягарів, які рік-річно збільшались.

Про дальші пекучі справи в організації будуть наради і дискусії, в яких можна буде богато справ обговорити і вияснити.

Щиро дякую всім співтоваришам, як головним так і місцевим урядникам за вирозумілість і співпрацю для добра організації. Я працював після своїх сил і в праці мав свое вдоволенне. Як була змога, то виступав з бесідами та привітами на концертах відділів У. Н. Союза. Жалую, що не міг частійше і до подальших околиць виїзджати, бо на се непозволяв мені час, а також треба було числитися з організаційним грошем, якого на такі поїздки нема.

Послідне своє справозданне в 1925 р. скінчив я побажаннєм, щоби організація зросла до двох міліонів долярів усіх фондів. Признаюся, що висказ мій був тільки бажаннєм, а сам я не вірив, щоби се сталось. Нині се вже факт, бо ми не тільки добились, а й перейшли сю бажану суму. Дальший зріст організації буде залежати від нас самих, від наших розумних нарад і ухвал та від спільної праці: будувати, а не руйнувати.

Роман Слободян, гол. фін. секретар.

(Дальше буде)

УВАГА! — ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.!

СТАРАННЄМ СПІВАЦЬКО-ДРАМАТИЧНОГО ГУРТКА імени Олександра Кошиця

при Українській Православній Парохії у Філаделфії, Па.

— відбудуться —

В УКРАЇНСЬКІЙ ГАЛИ, 849 N. FRANKLIN STREET,

В СУБОТУ, 13. ЛИПНЯ 1929 Р.

КОНЦЕРТ

при співучасти молодої співачки панни МАРУСІ БІЛАН із Дітройт, Міш.,

— і —

ПРЕДСТАВЛЕННЯ

ПРОГРАМА:

I.

1. Чорна хмара зза лиману, Ой пе вдова, гуляє ..... міш. хор
2. Кажуть люди, щом щаслива
   Даремно я по білім світі
   Vissi D'Arte, Vissi D'amore (Puccini)
   Last Rose of Summer
   сольо-співи п-на М. Білан
3. Люблю дивитись, дует п-на М. Білан і о. Кирстюк

II.

4. Ізза гори сніжок летить
   Ой стану я в понеділок ... міш. хор
5. Гетьмани, гетьмани
   барітон-сольо о. Кирстюк
6. Нащо мені карі очи
   Ох деж той цвіт
   Indian Love Call
   From the Land of the Sky Blue Water
   Соловейко
   сольо-співи п-на М. Білан.

III.

ПРОСТАК

комедія в одній дії, Василя Гоголя, батька Миколи.

ОСОБИ:

Роман, укр. козак .... п. В. Дяків
Параска, його жінка, п-ні М. Ворончак
Соцький .... п. В. Мельник
Дячок .... п. Зазворський
Москаль .... Н. Н.

Початок 7.30 вечером. — Вступ 50 ц.

ПО КОНЦЕРТІ БАЛЬ.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

Прохожа пані (до хлопчика, що дуже плаче): Ти чого плачеш, хлопчику?

Хлопчик: Бо ми маємо нині на обід пампушки.

Пані: Ну, сеж іще не є причина до плачу!

Хлопчик: Так, але я не можу трафити додому.

Малий школяр виграв нагороду за рисунок мапи. По екзамені учителька приступає до ученика і каже:

— Хто помагав тобі рисувати отсю мапу?

— Ніхто, пані, — каже учень.

— Ти скажи правду, чи не помагав тобі твій брат?

— Ні, пані, він сам її нарисував.

—o—

Господар (злісно):— Хто казав вам давати сей папір на стіни?!

Декоратор: Та-ж ваша пані.

Господар (спокійно): А, се дуже гарний папір, правда?

—o—

Милосердя.

Милосердний панок, бачучи листоноша, що ніс велику пачку листів та ґазет, радить йому:

— А ви чому се самі носите? — вишліть почтою!

—o—

Спроби переконування.

— Чого ти, Микито, так зажурився?

— Жінка хоче мене покинути.

— А ти-б гарно попросив її, щоби лишилася.

— Та я вже все пробував: і кляв і лаяв і бив, але нічого не помагає. Вперлася і каже: іду тай їду. Вже не знаю, як її просити.

—o—

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО „ДИВНУ КНИЖКУ".

Світова подорож Української Капелі — це одна з світліших сторінок історії українського народу, особливо в часи його боротьби за своє визволення. Капеля тріюмфально пронесла по світу українське імя й познакомила світ з фактом, що існує окремий український нарід, з окремою, і то надзвичайно високою культурою. Самі вожди узброєного українського народу признавали, що капеля робить важнішу роботу ніж військо на полі бою. Українські дипльомати признавались, що вони всі разом не зробили й не роблять тієї роботи, як одна капеля. А що примусило бельгійського критика написати таке: „До цього часу для мене слово „Україна" було пустий згук, я навіть не чув його ніколи, а тепер я на всіх перехрестях вулиць буду битися за Україну. Встань же з неволі, Україно, як ясна зірка на блакитному небі, і т. д. і т. д.?" Що перевертало европейські театри на доми божевільних підчас співу капелі? Що примушувало Европейців серед ночі під проливним дощем величезними натовпами нести Кошиця на руках від театру до готелю? Що примусило гордого Англійця, старого лорда Абердіна дійти до дітвацтва і підчас співу марселези вискочити з крісла на естраду і дириґувати за спиною Кошиця?

О, треба описати те, що хоч в части описати те, що зробила капеля! Ще не відомо, в який бік обернулася би історія України, і то під впливом праці капелі, якби в той час Европа не була зобовязана підтримувати московську білоґвардейщину з ріжними Денікінами, Врангелями, Колчаками та иншими на чолі, та якби в той час не керував всесвітною політикою „старий тигр" Клемансо. Нам відомо, що багато тодішних державних мужів зміняли під впливом праці капелі погляди на українське питання, навіть в Англії, але тоді Клемансо диктував, а йому, може й несвідомо, помагали, треба признатись, наші дипльомати... Болюче в цьому признаватись, але слова з пісні не викинеш.

І от про таку працю капелі Українці спромоглися видати лише книжку, яку в дописі „Свободи" (ч. 143 б. р.) названо „Дивна книжка". Я ще не бачив цієї книжки підназвиськом: **„Українська пісня за кордоном"**, але довідуюсь про її вихід у світ і про її зміст як зі „Свободи" так і з „Тризуба" (ч. 18 (174) б. р.).

Мені, як членови капелі, котрий працював у ній з самого її виїзду в світ і до її „послідньогo іздиханія", не дуже дивно, що та книжка є такою, як вона вийшла. Коли в минулому році я вичитав в часописах оголошення, що така книжка має вийти в світ, я трохи був здивований тим назвиськом, яке їй надане. Я був певний, що в ній можуть бути поміщені лише голоси музичної критики про спів капелі. Отже так треба було й назвати цю книжку, як справедливо про це говорить дописувач „Свободи".

А не дивно мені тому, що видавці тієї книжки, крім витинків з ґазет рецензій на спів капелі, ніякого більше щодо її подорожі матеріялу не мають. Як мені відомо, ніхто в капелі, крім мене, не вів щоденника, а без такого матеріялу при величезній рухливости капелі та відвідування нею соток міст, ніякі спомини не дадуть повної картини тріюмфальної її подорожі. Рада капелі також дуже мало дбала про урядове ведення такого щоденника, а вона-ж мала для того урядовий апарат — канцелярію капелі. Урядові канцелярії не співали і вони мусілиби вести щоденник капелі. З капелею, поки вона ще була державною установою, їздило аж девятеро таких, що не приймали участи в співі на концертах. В більшости ці люде були з вищою освітою; з другого боку, вони були посвячені в усі справи подорожі, справи адміністрації, вели ріжні переговори в справах добуття дозволів на візд до тієї чи иншої держави і т. д. А це все надзвичайно цікавий і цінний матеріял для історії. Аджеж капелю пару разів арештовували (Ужгород, Кошиці, Прага), її не пускали довго до Швайцарії, Франції, Англії і ин., провокували, приставляли до неї детективів, щоби впевнитись, чи під видом капелі не їдуть до Европи большевицькі аґітатори, як про це уряди держав інформували Москалі, щоби не допустити капелі до Европи. Багато, багато було цікавого в цій подорожі, і з причини загально - українського недбальства все це пропало для історії.

Аж нарешті, на вимоги комітету співробітництва капелі, Рада призначила денникарем адміністратора капелі, яким тоді був д-р Микола Чайківський (нині професор математики на університеті). І він почав вести щоденник, але цей щоденник є взірцем, як взагалі не треба вести його. Про кождий концерт не більше двох рядків: такого то числа і місяця капеля приїхала до міста Н., а вечером відспівала концерт в такій то галі. І все. І от девять осіб, неспіваків, їздило з капелею, а нікому було занятись описуванням подорожі її та її праці. Поясню, які це були ті девять осіб: 1) Професор співу, 2) помічник диріґента, 3) адміністратор, 4) фінансовий аґент, 5) перекладчиця, 6 і 7) два канцеляристи і 8 і 9) два курієри.

Через два роки подорожі по Европі, а саме в початку 1921 р. уряд У. Н. Р. наказав Раді капелі, щоби історія її подорожі списувалася для історії. Наказав тому, що зі здивованням узнав, що ця справа занедбана. Рада капелі разом з комітетом її співробітників знаючи, що я маю щоденник, запропонувала мені цю роботу, бо більш в нікого не було ніяких матеріялів за минулі два роки подорожі. Я згодився, але поставив вимогу, щоби мене обзнакомлювали з усіми справами життя капелі, аби я бував присутним на всіх приняттях Кошицем визначних людей, які заходили до нього підчас концертів з ґратуляціями і таким чином міг записувати те, що вони говорили, і т. д. Але, на жаль, все йшло по старому.

Всеж, щодо тріюмфальної подорожі капелі, то я маю найбільше матеріялу. Розуміється, його не вистарчить для того, щоби вповні освітлити цю подорож, бо я писав про те, що сам бачив, або випадково чув від членів адміністрації, а крім того писав свій щоденник часто при дуже тяжких умовинах, напр. у ночі в ваґонах так переповнениих, що навіть на підлозі не було місця, щоби простягнутись та заснути. Мимоволі мусів сидіти і, щоби вбити час, засвічував свічку, котру возив з собою, і записував минулий день.

І всеж цього матеріялу зібралось стільки, що з нього вийшлоб пару добрих томів книжки про світову подорож капелі та тріюмф української пісні за кордоном. До цього я ще маю один з найповніщих альбомів фотоґрафічних знимок з цієї подорожі, котрі моглиби бути гарними ілюстраціями для книжки.

Щоденник мій потребує ще обрібки. Якби була у мене хоч маленька надія, що книжка про історичну подорож капелі найде видавців, то, розуміється, я занявся-б обрібкою щоденника для друку. На жаль, ми, Українці, так любимо і цінимо рідну літературу, рідну історію, рідне слово, що стоси книжок лежать в українських книгарнях на полицях, прибиті такими порохами, на котрих можна бараболю садити. Зате в наших хатах і карпети, і плеєр-піяна, і редіо, і гарні меблі і всякі инші здобутки цивілізації, але хоч зі свічкою шукайте в нашій хаті чи то „Кобзаря", чи „Історії України", чи якої иншої української книжки, то не найдете. Їм, мовляв, місце на книгарняних полицях. Деж таки викинути на такі дрібниці, як книжки, пару долярів! От перед тією піснею, яку виспівувала капеля, чужинці просто божеволіли. Один критик в Бельгії писав: „Щоб говорити про цей хор, треба забути всі хори, які є на світі". Другий у своїй промові говорив: „Бельґія є цитаделею хорового співу, але після того, що ми почули сьогодні, хори в Бельгії не істнують!" Така наша пісня і так чужинці до неї віднеслися. А ми, Українці? На наших концертах нас найменше. Хіба на концертах капелі в Ню Йорку, де стільки Українців, не бувало порожно? Раз прийшов, почув, — „та чого ще там я буду йти вдруге, вже раз чув і досить!" — А ось в Арґентині, в місті Буенос Айрес ми під ряд дали 58 концертів, і багато бачили лиць (вже знали їх на память), які **ні одного концерту не пропустили**, дарма що кождий третій концерт те саме співалося. І то були Арґентинці.

А подивімся у нас в нашому громадському житті: Улаштовуємо ріжні національні свята, концерти — і часто буває, що на сцені більше співаків ніж слухачів на гали. Краще, бач, сидіти десь у „прохолоді" та „політикувати".

Якби у якогось иншого народу знайшлася така інституція, якою у нас була Українська Республиканська Капеля та щоб вона так блискуче та тріюмфально пронесла імя того народу по світі, то можна бути певним, що й видавці й гроші там найшлисяби на видання опису тих тріюмфів, і ті книжки не порохнявілиби на полицях книгарень. Он Линдберґ перелетів лиш океан, зробив свою тріюмфальну подорож на протязі несповна півтори доби, і зробився ідолом американської нації. Його опис цієї подорожи під назвою „Ми" розійшовся в мілїонах примірників, а тріюмфальна подорож капелі на протязі поверх пяти років не може до цього часу дочекатись того, щоби вийшов у світ опис її. Бо ми — Українці.

Прот. П. Корсуновський.

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

САВТПОРТ, КОНН. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 84, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітінґ відбудеться 14-го липня, точно в годині 6-тій, в Укр. Нар. Гали на Вест Кінґ Гайвей. Є дуже важні справи до полагодження, тому потреба вимагає, щоби кождий член був на мітінґу. Не присутний член на мітінґу заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. Буде справоздання секретаря зі загального маєтк утоварицтва. Кождий член повинен привести хоч одного нового члена. — М. Сендік, предс.; П. Дудко, секр.; Ю. Гоголь, кас.

ГЛЕСТОНБУРИ, КОНН. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 138, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться в 10-тій годині перед полуднем, в неділю, 14. липня, в гали церковній при Ґров ул. На порядку дня звіт уряду і приниманне нових членів. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Іван Солар, предс.; Михайло Стисло, секр.

МІКІСПОРТ, ПА. Тов. Запорожська Січ, від. 132, повідомляє усіх своїх місцевих і близько позамісцевих членів, що збори відбудуться 14-го липня, в годині 12.30 пополудни. На зборах буде справоздання з приходів і розходів за минулих 6 місяців, тому проситься, щоб кождий член прийшов на збори. Будуть і другі справи до полагодження, тож обовязком є кождого члена прийти на збори. — Гр. Кнуіцький, предс.; П. Гальма, рек. писар.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. Зап. Січ, від. 75, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, в 1-ій годині пополудни, в гали під ч. 3464 Cicotte Ave. Обовязком є членів зійтись, бо маємо много справ до полагодження. — Ст. Дідула, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. Подільська Січ, від. 141, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться в 1-ій годині попол., в неділю, 14. липня, в гали парафіяльній при Кліперт і Едвард ул. Проситься кождого члена явитись на мітінґу, бо є важні справи до полагодження. Також проситься привести хоч по одному новому членови, бо будемо принимати без вступного до Товариства і У. Н. Союза. Кождий член повинен вписати свої діти до У. Н. Союза. Не явившийся на сім мітінґу член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Онуфрій Шеремета, предс.; Іван Ґирлювський, секр.

КЛИФТОН, Н. ДЖ. Тов. Укр. Січ, від. 182, повідомляє, що звичайний мітінґ відбудеться в 5-тій годині вечером, в суботу, 13. липня, в гали парохіяльній, 45-47 Говп Евеня, Пасейк, Н. Дж. Є товариські справи до полагодження. Довгуючих членів взивається прийти і вирівнати свої залеглі вкладки, бо інакше будуть суспендовані. Збори відбудуться о один день скорше, бо в неділю є пікнік. — М. Швець, предс.; Гр. ськів, секр.

КОТСВІЛ, ПА. Тов. ім. Б. Хмельницького, від. 248, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться дня 13. липня, в годині 7.30 вечером, в гали церковній. Кождий член має явитися на мітінґу і вирівнати свої залеглости, бо котрий член не явиться на мітінґу і не повідомить уряд з якої причини він не може бути на мітінґу, буде караний після ухвали. Взивається контрольорів сконтролювати книжки і здати справоздання на мітінґу. — М. Пик, предс.; Панько Турчин, кас.; Мих. Кобилянський, секр.

БАВСД БРУК, Н. ДЖ. Бр. св. О. Николая, від. 344, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітінґ відбудеться в суботу, 13-го липня, в годині 6.30 вечер, під ч. 42 North St. Обовязком є кождого члена явитись на сей мітінґ, бо є дуже важні справи до полагодження. Довгуючих членів проситься вирівнати свої залеглости. Не явившийся на сім мітінґу член буде караний 1 дол., а урядник 2 дол. — Т. Присташ, предс.; Іван Поклітар, кас.; Павло Лівкович, секр.

Н. С. ПІТСБУРҐ, ПА. Піврічні збори Тов. ім. Богдана Хмельницького, від. 118, відбудуться в неділю, 14. липня, в годині 5-ій пополудни, в гали церковній. Проситься членів прибути на сі збори. Контроля здасть звіт за пів року. Будемо принимати нових членів без оплати вступного. Не явившийся член заплатить кари 1 дол., а урядник 2 дол. — В. Станко, предс.

ЛЕНКЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Василія Вел., від. 87, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, в гали парохіяльній при Ellicott Road. Буде піврічне справоздання і другі справи до полагодження. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Лука Курило, предс.; Ник. Трояновський, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Петра і Павла, від. 102, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній на Калидж і В. 7-мій ул. Кождий член повинен явитись, бо буде справоздання касове за пів року. Довгуючі члени мають вирівнати свої вкладки. Будесь принимати нових членів без вступного. — Мафтей Притуляк, предс.; Дм. Дорош, кас.; Аиколай Бусько, секр.

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Юрія, від. 379, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, в годині 12.30, в гали парохіяльній при Оклей і Райс ул. На порядку нарад буде справоздання контр. комісії за пів року і другі важні справи. Присутність кождого члена конечна; в противнім разі член платить кари 50 цнт., а урядник 1 дол. — Г. Нагорняк, предс.; В. Пилипів, кас.; М. Семків, секр.

АЛТУНА, ПА. Отсим повідомляється всіх членів Бр. Неп. Зач. Пр. Богородиці, від. 145, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, в годині 4.30 пополудни в гали церковній. Буде справоздання за першого пів року. Проситься всіх членів прибути на той мітінґ. Довгуючі члени мають вирівнати свої належитости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — І. Олексин, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Тов. Зоря, від. 69, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічні збори відбудуться в суботу, 13. липня, в годині 8-мій вечером, в Укр. Домі, 217-19 Іст 6-та вул. Обовязком є кождого члена явитись на сих зборах, бо є дуже важні справи до полагодження. Не явившийся член на сих зборах і не вирівнавший своїх належитостий, буде суспендований. — Йосиф Мартинів, предс.; Стефан Назаревич, кас.; Олекса Плескун, секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Укр. Тов. Січ, від. 282, повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, в годині 2-гій пополудни, в гали товариській, 409 N. Geddes St. Проситься членів і членкинь явитися на означений час, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Буде справоздання контр. комісії за пів року. Будеться принимати нових членів без вступного. Не явившийся член чи урядник буде караний після статута. — А. Яворський, предс.; Т. Андрусишин, кас.; І. Каменюк, секр.

РОВЕЙ, Н. ДЖ. Тов. Згода, від. 294, повідомляє усіх своїх членів, що місячний мітінґ відбудеться в суботу, 13. липня, в годині 7.30 вечер, в гали церковній на Ґренд ул. Проситься усіх членів явитися на означений час, бо є важні справи до полагодження. Контрольна комісія здасть справоздане з цілого пів року. — Н. оМссора, секр.

ОБУРН, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 283, повідомляє всіх своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 14. липня, точно в годині 2-ігй пополудни, в Укр. Домі при 135 Washington St. Обовязком є кождого члена прибути на збори, бо є дуже важні справи до полагодження. Контрольна комісія здасть звіт за 6 місяців. Члени, котрі до сего часу не зложили ще фонду на Укр. Дім, щоби на сих зборах сповнили свій товариський обовязок. Буде також справа 20-літного ювилею Тов. Зап. Січи. На сих зборах будеться принимати нових членів без вступного. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. Не явившийся член заплатить 1 дол. кари, а урядник 2 дол. — Теодор Олійник, кошовий; Гр. Каганяк, фінанс. писар; Гр. Мулик, скарбник; Ів. Малиса, рек. писар.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Вас. Великого, від. 364, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю, 14. липня, в гали церковній, зараз по Сл. Божій. Проситься всіх членів прибути на сі збори, бо є дуже важна справа. Рівнож проситься членкинь прибути на сі збори, бо для зокрема є важні справи. — Мих. Бурко, предс.; Петро Толочкевич, кас.; Іван Сподар, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Сестр. Рожд. Пр. Богородиці, повідомляє своїх членкинь, що піврічний мітінґ відбудеться в суботу, 13. липня, в годині 7-мій вечером. Проситься членкинь явитися на сей мітінґ на означений час. Котра членкиня не явиться на сім мітінґу, заплатить кари 50 ц. Довгуючі членкині мають вирівнати свої залеглости. Будемо принимати нових членкинь без вступного. — Настя Грицак, пр.; Марія Ходак, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Укр. Запомогове Тов. Дністер, від. 361, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13. липня, в Укр. Нар. Домі, 217-19 Іст 6-то ул., в год. 8-ій вечером. На порядку дня є важні справи до полагодження. На сих зборах буде звіт контрольної комісії за 6 місяців. Кождий член повинен постаратись привести одного нового члена, не тільки до Товариства, але в першій мірі новий член мусить згодитись бути членом У. Н. Союза, тоді буде і членом Товариства Дністер. Кождий член повинен вписати свої діти до У. Н. Союза, се Ваше найважнійше діло і добро, котре ви зробите для ваших дітий. — І. Гузар, голова; Д. Костишин, секр.

ҐЕРИ, ІНД. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 100, повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 14. липня, в годині 2-ій попол., в Neighborhood House, 1700 Adams St. Кождого члена обовязком є явитись на сей мітінґ, бо будуть рішатись важні справи. Довгуючі члени мусять вирівнати свої залеглости, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Іван Лавровський, предс.; А. Цебак, секр.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Тов. Дарахівщина, від. 275, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 14. липня, в годині 6.30 вечером, в Укр. Домі, 158 Mercer St. Проситься місцевих і позамісцевих членів прибути на сі збори, бо буде дуже важна справа до полагодження. Також проситься привести нових членів. Не явившийся на збори член підлягає карі після статута. — Іван Гумницький, фін. секр.

БОРНСАЙД, ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. Петра і Павла, від. 165, повідомляє членів, що піврічний мітінґ відбудеться 15. липня. Са тім мітінґу буде справоздання урядників і контр. комісії за пів року. Проситься довгуючих членів вирівнати свої залеглости, бо противнім разі будут ьсуспендовані. Мітінґ відбудеться точно в 7-мій годині вечер, в гали М. Пудик, Е. 93rd St. — Вас. Зелінка, предс.; Мих. Гнат, кас., Стефан Коцоловський, секр.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, повідомляє членів, що місячний і піврічний мітінґ відбудеться в понеділок, 15. липня, під ч. 54 Van Winkle Ave., в годині 7.30 вечер. Не явившийся член заплатить 1 дол. кари, а урядник 2 дол. Довгуючі члени, коли не вирівнають своїх залеглостий, будуть суспендовані. — Роман Струж, предс.; Йосиф Жарський, кас.; Андрій Бусько, рек. секр.

МІЛВОКІ, ВІС. Тов. ім. Івана Франка, від. 103, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що мітінґ відбудеться 20. липня, в год. 7-ій вечером, в гали церковній. На тім мітінґу контр. комісія здасть піврічне справоздання. Не явившийся член підляже карі 1 дол. Довгуючі члени будуть суспендовані. На мітінґу буде поучення, як організувати нових членів. Теодор Танін, предс.; Андрій Гатало, кас.; Н. Березовець, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. Тов. ім. Марти Вашингтон, від. 359, повідомляє членів, що піврічний мітінґ відбудеться в 2-гій годині пополудни, в неділю, 14. липня, в гали церковній, 179 Корт Ст. Є важні спарви до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости. Не явившийся член заплатить кари 50 ц., а урядник 1 дол. — Юлія Юревич, предс.; Василь Гладкий, секр.

ПАЛМЕРТОН, ПА. Бр. св. О. Николая, від. 369, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітінґ відбудеться 14-го липня, в годині 7.30 вечером, в гали церковній при Делавер Еве. Проситься всіх членів прийти на сей мітінґ, бо буде справоздання за пів року і инші важні справи. Котрі члени мають ще діти що не записані до У. Н. Союза, нехай повідомлять секретаря або предсідателя. — І. Климишин, предс.; М. Куба, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Уряд Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 292, подає до відома усім місцевим і позамісцевим членам, що піврічні збори відбудуться в неділю, 14. липня, точно в годині 11.30 перед полуднем, в гали парафіяльній при Кліперт ул. Буде справоздаше уряду за пів року і дургі важні справи. Обовязком є кождого члена бути на сих зборах. Члени, котрі не платять на час своїх вкладок, будуть суспендовані. — Д. Запотічний, Петро Кізел.

БРИДЖПОРТ, КОНН. Тов. Укр. Січ, від. 59, повідомляє всіх своїх членів і членкинь, що мітінґ відбудеться в суботу, 13. липня, в гали церковній, 34 Біч ул., точно в год. 7.30 вечер. Обовязком є кождого члена прийти і послухати піврічного справоздання, як ми поступили за пів року вперед. Товариство також устроює пікнік сего місяця і кождий член повинен про се знати. — М. Галькевич, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 230, повідомляє усіх своїх місцевих і позамісцевих членів і членкинь, що місячний мітінґ відбудеться 13-го липня, в суботу, точно в годині 7-мій вечером, в гали при Franklin Ave. На сей мітінґ кождий член має явитись і вирівнати свої залеглости. Причина відбуття мітінґу в суботу та, що слідуючого дня, в неділю згадане Братство устроює Пікнік. — Ів. Павловський, предс.; Й. Білик, секр.; Н. Щурко, кас.

ГАМТРАМК, МІШ. Тов. ім. Марк. Шашкевича, від. 94, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться в неділю, 14. липня, точно в годині 2-ій пополудни, в гали Горож. Клюбу. Проситься членів явитись на збори, бо є важні справи до полагодження. Довгуючих членів проситься вирівнати свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Вол. Крушельницький, рек. секр.

ВІЛКС БЕРЕ, ПА. Бр. св. Василія Великого, від. 278, повідомляє своїх членів, що піврічний мітінґ відбудеться 14. липня, в гали церковній по Сл. Божій. Буде справоздання контр. комісії за 6 місяців. Обовязком є кождого члена бути на сім мітінґу, бо в противнім разі член заплатить кару 1 дол., а урядник 2 дол. — Йосиф Гоменюк, предс.; Йосиф Крохмалюк, секр.

ҐРІНПОЙНТ, БРУКЛИН, Н. Й. Тов. Дністер, від. 310, повідомляє всіх своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячні збори відбудуться в суботу, 13 липня, в годині 7.30 вечером, під ч. 724 Leonard St. Проситься всіх членів прийти на означений час, бо є важні справи до полагодження. Контр. комісія має здати звіт за 6 місяців. Хто бажає вступити в члени, нехай прийде на сі збори. — Іван Стороняк, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.